

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaromíra Klepše a soudců JUDr. Ing. Viery Horčicové a JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila v právní věci

žalobkyně: **Obec Kyškovice**
sídlem Kyškovice 5, 413 01 Roudnice nad Labem
zastoupená advokátem Mgr. Ing. Janem Drobným
sídlem Breitfeldova 704/1, 186 00 Praha 8

proti

žalovanému: **Ministerstvo financí**
sídlem Letenská 525/15, 118 10 Praha 1

za účasti: **Ústecký kraj**
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 01 Ústí nad Labem

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 10. 2023, č. j. MF-132/2023/1203-37

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalobkyně **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.
- IV. Osoba zúčastněná na řízení **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět sporu

1. Dne 5. 5. 2020 byla mezi Ústeckým krajem (osobou zúčastněnou na řízení) jako poskytovatelem a žalobkyní jako příjemcem uzavřena smlouva o poskytnutí investiční dotace č. 20/SML1164/SoPD/ZPZ, č. j. KUUK/050346/2020 (dále jen „*smlouva*“ nebo „*smlouva o poskytnutí dotace*“). Předmětem smlouvy bylo poskytnutí investiční dotace ve výši 3 671 500 Kč na realizaci projektu „*Vodojem Kyškovice*“. Dne 24. 3. 2022 poskytovatel smlouvu z důvodu rozporu projektu s Programem na podporu vodního hospodářství v Ústeckém kraji na období 2018 – 2025 (dále jen „*Program*“) vypověděl, neboť projekt není v souladu s Plánem rozvoje vodovodů a kanalizací Ústeckého kraje (dále jen „*Plán rozvoje*“ nebo „*PRVKÚK*“).
2. Žalobkyně se domáhá zrušení rozhodnutí Ministerstva financí ze dne 27. 10. 2023, č. j. MF-132/2023/1203-37 (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), kterým byl zamítnut návrh žalobkyně na určení neplatnosti výpovědi smlouvy o poskytnutí investiční dotace (výrok I.) a na zaplacení dotace ve výši 2 516 886 Kč (výrok II). Výrokem III. žalovaný rozhodl o nákladech řízení.

II. Napadené rozhodnutí

3. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí nejprve zrekapituloval předchozí průběh správního řízení, uvedl argumentaci obou stran sporného řízení a hodnotil obsah předložených důkazů žalobkyní jako navrhovatelkou a osobou zúčastněnou na řízení jako odpůrcem (Smlouva o poskytnutí dotace ve znění Dodatku č. 1, výpověď smlouvy o poskytnutí dotace, sdělení odpůrce o rozhodnutí Zastupitelstva Ústeckého kraje o žádostech navrhovatele o změnu rozpočtu a změnu projektu, žádost žalobkyně o vyplacení dotace ze dne 25. 10. 2021, žádost o udělení výjimky, e-mailová komunikace navrhovatele s ing. M. S., referentkou Odboru životního prostředí a zemědělství Krajského úřadu Ústeckého kraje, únor až červen 2021 a e-mailová komunikace navrhovatele s ing. J. S., vedoucím Odboru životního prostředí a zemědělství Krajského úřadu Ústeckého kraje, září až říjen 2021, Územní rozhodnutí stavebního odboru Městského úřadu v Roudnici nad Labem, spis. zn. SU/839/2017/Vo ze dne 10. 7. 2017, Rozhodnutí vodoprávního odboru Městského úřadu v Roudnici nad Labem, č. j. OŽP/36346/2017/H-416 ze dne 28. 2. 2018, právní moc nastala dne 17. 3. 2018, rozhodnutí vodoprávního odboru Městského úřadu v Roudnici nad Labem, č. j. OŽP/35555/2019/H-416 ze dne 30. 9. 2019, závěrečná zpráva s vyúčtováním dotace poskytnuté z Fondu vodního hospodářství Ústeckého kraje ze dne 8. 6. 2022, zásady pro poskytování dotací a návratných finančních výpomocí Ústeckým krajem, plán rozvoje vodovodů a kanalizací Ústeckého kraje, Program na podporu vodního hospodářství v Ústeckém kraji na období 2018 – 2025, zápis z 19. zasedání Zastupitelstva Ústeckého kraje – V. volební období, konaného dne 29. 4. 2019, žádost navrhovatele o poskytnutí dotace, číslo ZPZ_VH_0019, žádost navrhovatele o změnu položkového rozpočtu ze dne 2. 3. 2021, žádost navrhovatele o změnu projektu ze dne 29. 9. 2021, účetní deník obce Kyškovice po dnech a dokladech z 25. 10. 2021, dopis Krajského úřadu Ústeckého kraje obci Kyškovice z 11. 2. 2022, dodejka k výpovědi smlouvy o poskytnutí dotace z 24. 3. 2022).
4. Na straně 19 a 20 pak žalovaný shrnul, že se žalobkyně podala dva na sobě nezávislé návrhy na zahájení sporného řízení - jednak návrh na určení neplatnosti výpovědi a dále návrh na plnění. Vyložil institut veřejnoprávní smlouvy o poskytování dotace a konstatoval, že mezi

stranami byla sjednána smlouva o poskytnutí investiční dotace v tomto případě bylo poskytnutí dotace z rozpočtu Ústeckého kraje na vybudování vodojemu v Kyškovících.

5. Žalovaný následně dospěl k závěru, že účastníci smlouvy sjednali nad rámec zákona konkrétní důvod pro výpověď smlouvy. Z dokazování vyplynulo, že žalobkyně porušila svou smluvní povinnost, tj. realizovat projekt, který je v souladu s Plánem rozvoje vodovodů a kanalizací Ústeckého kraje. Poskytovatel dotace měl po zjištění nesplnění jedné ze základních smluvních podmínek právo smlouvu vypovědět a stejně tak je nedůvodný návrh na vyplacení dotace
6. Žalovaný se následně vypořádal s konkrétními námitkami žalobkyně, které rozdělil do bodů „A. Posouzení důvodů a oprávněnosti výpovědi smlouvy o poskytnutí dotace“ a „B. Posouzení návrhu na stanovení povinnosti odpůrci uhradit sjednanou dotaci“.
7. Žalobkyně v první řadě namítala, že byla v dobré víře a legitimně očekávala vyplacení dotace. Žalovaný poukázal na to, že k uzavření smlouvy došlo za souběhu dvou skutečností – vědomé uvedení nepravdivých informací žalobkyní a selhání úředních osob při kontrole žádosti o dotaci. Podpisem smlouvy se však žalobkyně zavázala dodržovat smluvní ujednání, jímž bylo i souladu dotovaného projektu s Plánem rozvoje. Tuto povinnost žalobkyně však nesplnila. Žalovaný k tomu uvedl, že v důkazním řízení bylo prokázáno, že žalobkyně v době podání žádosti o dotaci jednoznačně věděla, že její projekt nesplňuje dotační podmínky. Nemohla se tak dovolávat dobré víry ani legitimního očekávání ve vyplacení dotace za situace, kdy vědomě a v rozporu s dobrou vírou porušila jednu ze základních dotačních podmínek, a to ještě před podpisem smlouvy o poskytnutí dotace.
8. Žalobkyně dále namítala, že poskytovatel dotace neprokázal, že nesplnění jedné ze základních podmínek je překážkou pro získání a vyplacení dotace. Žalovaný uvedl, že Ústecký kraj spolehlivě prokázal, že jasným a určitým způsobem vymezil podmínky pro získání dotace. Bez splnění dané podmínky nebylo dotaci možné vyplatit.
9. Žalobkyně dále namítala, že má nárok na vyplacení dotace, protože projekt realizovala. Žalovaný k tomu uvedl, že jí legitimní nárok na vyplacení dotace nikdy nevznikl, neboť projekt byl v rozporu s dotačními podmínkami a se smlouvou o poskytnutí dotace.
10. Žalobkyně dále namítala, že poskytovatel je odpovědný za to, že vybral projekt, který nebyl v souladu s dotačními podmínkami. Žalovaný k tomu uvedl, že to byla primárně žalobkyně, kdo vědomě žádal o dotaci na projekt, který nesplňoval dotační podmínky, a výběr projektu ji neliberuje.
11. Žalobkyně dále namítala, že poskytovatel smlouvu o poskytnutí dotace vypověděl dříve, než rozhodl o žádostech o změnu rozpočtu a změnu projektu. Žalovaný k tomu uvedl, že v řízení bylo prokázáno, že o žádostech bylo rozhodnuto dne 28. 2. 2022 na jednání Zastupitelstva Ústeckého kraje, o kterém byla žalobkyně informována. Výpověď smlouvy byla datovaná dnem 24. 3. 2022. O žádostech proto bylo rozhodnuto před podáním výpovědi.
12. Žalobkyně se dále dovolávala zásady *pacta sunt servanda*. Žalovaný k tomu uvedl, že tato zásada platí pro oba účastníky smluvního vztahu, přičemž žalobkyně porušila smluvní ujednání. Pokud obdržela výpověď smlouvy o poskytnutí dotace z důvodu porušení základní dotační podmínky, není na místě pouze z tohoto důvodu označit postup kraje za protiprávní či v rozporu s citovanou zásadou. Kraj postupoval v duchu smlouvy a využil

výslovně sjednaného institutu výpovědi pro případ, že příjemce dotace poruší smluvní ujednání.

13. Návrh na stanovení povinnosti poskytovateli dotace uhradit sjednanou dotaci žalovaný zamítl s odůvodněním, že žalobkyně nedisponuje žádným právním titulem, na jehož základě by jí mělo být poskytnuto jakékoliv plnění. I kdyby jí svědčil právní titul, přesto by nárok nemohl být nikdy přiznán z důvodu opakovaného porušení smlouvy o poskytnutí dotace spočívající zejména v nedodržení dotačních podmínek (rozpor s Plánem rozvoje, závažná změna projektu v průběhu jeho realizace, nedodržení schváleného rozpočtu, navýšení ceny vodojemu oproti původnímu rozpočtu) a nedodržení termínu ukončení projektu v termínu sjednaném ve smlouvě (stavba byla zkolaudována až v roce 2022, přičemž termín realizace byl stanoven do 31. 12. 2021).

III. Žaloba

14. Žalobkyně v podané žalobě po stručné rekapitulaci průběhu správního řízení namítla, že napadené řízení je nesprávné a závěry žalovaného jsou nesprávné jak po stránce skutkové, tak právní.
15. Žalobkyně žalovanému v první řadě vytýká, že tvrzený skutkový stav nemá oporu ve správním spise a je s ním v rozporu. Žalobkyně sporuje především závěry ohledně platnosti výpovědi smlouvy o poskytnutí dotace, neboť nebyl naplněn výpovědní důvod podle čl. V odst. 1 smlouvy. Žalobkyně žádnou povinnost neporušila a tvrzení, že v době podání žádosti vědomě uváděla nepravdivé údaje, nebylo prokázáno a neplyne z žádných důkazů. Žalobkyně neuváděla žádné nepravdivé údaje a ani nic nezatajila, naopak svůj záměr zřetelně prezentovala a v žádosti současně ani nezaškrtla kolonku „soulad s PRVKÚK“. Žalobkyně tak prezentovala, že chce pro své obyvatele vybudovat vlastní vodojem, což plyne i z provedených důkazů, zejména ze žádosti. Poskytovatel dotace tak v okamžiku posuzování žádosti věděl veškeré rozhodné skutečnosti, žalobkyně je nezatajila, nebylo tedy prokázáno, že by neuvedla rozhodné skutečnosti. Žalobkyně současně namítá, že výpovědní důvod je neurčitý, neboť pouze obecně formuluje nesoulad s Plánem rozvoje, aniž by bylo blíže specifikováno, v čem má rozpor spočívat. Z výpovědi nelze dovodit porušení smlouvy o poskytnutí dotace. S ohledem na zásadu zákazu uplatnění libovůle platí, že je nezbytné jednoznačně specifikovat závažný důvod pro podání výpovědi. Žalovaný sám interpretoval vůli poskytovatele a výpovědní důvod si sám dovodil.
16. Žalobkyně dále namítá, že byla v dobré víře a legitimně očekávala vyplacení dotace. Žalobkyně na výzvu poskytovatele dotace opakovaně vysvětlila všechny rozhodné skutečnosti, k jejichž upřesnění byla vyzvána. V podmínkách Programu bylo výslovně uvedeno, že v případě uvedení nesprávných údajů v žádosti bude žadatel vyzván k opravě, a že bude provedeno věcné zhodnocení projektů z hlediska souladu s oblastí podpory, a pokud zjištěné nedostatky nebudou odstraněny, bude žádost navržena k zamítnutí. Nic takového se však nestalo a nic nebylo namítáno. Žalobkyně proto byla v dobré víře, že žádost byla podrobena důkladnému posouzení a že nejasnosti byly vyřešeny. Ode dne uzavření smlouvy o poskytnutí dotace nedošlo k jednání žalobkyně, který mohlo být považováno za porušení nebo nedodržení podmínek stanovených ve smlouvě. Žalobkyně byla přesvědčena, že poskytovatel dotace smlouvu uzavřel s plným vědomím toho, pro jaký záměr byla žádost podána. Zároveň měla za to, že rozpor s PRVKÚK není důvodem pro vyloučení ze získání dotace a může se odrazit maximálně v nižší bonifikaci hodnocení jednotlivých kritérií v rámci posuzování podaných žádostí. Žalobkyně vycházela z toho, že se nesoulad vyřeší

podáním žádosti o výjimku, která však byla zamítnuta, což bylo žalobkyni sděleno až 24. 3. 2022, nikoliv 4 měsíce před podáním žádosti, jak uvádí žalovaný. O tom, že je možné žádat o výjimku, byla žalobkyně zpravena na odboru životního prostředí a zemědělství. Žalobkyně poukázala na to, že tento odbor projekt podporuje. Odkaz žalovaného na rozsudky Nejvyššího správního soudu je lichý, neboť předpokládají protiprávní jednání, čehož se žalobkyně nedopustila.

17. Žalobkyně dále namítá, že její projekt splňuje všechny body uvedené v Programu. Poukázala na jeho účel – tím je poskytování dotací na podporu výstavby a obnovy vodohospodářské infrastruktury na území Ústeckého kraje dle § 88h odst. 1 vodního zákona. Poukázala na čl. 1 odst. 3 písm. a), čl. 3 odst. 1, 2 písm. a) a b) Programu a má za to, že její projekt Vodojemu Kyškovice tyto body splňuje. K povaze Plánu rozvoje žalobkyně uvedla, že se jedná o politický dokument bez právní závaznosti, představuje plánovací materiál v podobě zajištění hospodárné koncepce zásobování daného území pitnou vodou. Působí v širším časovém rámci do budoucna a faktická doba jeho platnosti přesahuje dobu reálné životnosti. Žalobkyně vycházel ze vstřícné komunikace s úředními osobami krajského úřadu, že projekt má jejich podporu, očekávala, že v jejím případě budou tyto aspekty zohledněny. Optikou ekonomické krize by mělo být logické, že projekt žalobkyně bude podpořen a je logické, že se žalobkyně snaží být soběstačná a nezávislá na dodávkách vody. Na stavbu vrtané trubní studny a vodojemu bylo vydáno územní rozhodnutí. Poté, co došlo k uzavření smlouvy, vyhlásila zadávací řízení na stavbu vodojemu v očekávání zajištění financování formou dotace. Žalobkyni však bylo pod pohrůžkou trestního oznámení doporučeno, aby sama podala výpověď ze smlouvy.
18. Žalovanou identifikované selhání poskytovatele dotace, spočívající v posouzení souladu žádosti žalobkyně až rok po uzavření smlouvy o poskytnutí dotace, nelze přičítat k tíži žalobkyni, a nemůže být důvodem pro výpověď smlouvy. Takový postup by znamenal porušení základních zásad činnosti správních orgánů: šetření práv nabytých v dobré víře a oprávněných zájmů osob, soulad s veřejným zájmem a zásady, že veřejná správa je službou veřejnosti. Konstrukce žalovaného, že pochybení poskytovatele dotace nemá žádný vliv na platnost výpovědi, je dle žalobkyně lichá. Na posouzení smluvních vztahů se jako *lex generalis* použije přiměřeně občanský zákoník, a je nutné konstatovat, že na obou stranách smlouvy byl projev vůle směřující k uzavření smlouvy učiněn svobodně a vážně, určitě a srozumitelně, a poskytovatel dotace se proto nemůže dovolávat vlastního pochybení ohledně své neznalosti skutečností, které zde existovaly již v době uzavření smlouvy. Takový postup je v rozporu s veřejným zájmem na férovém a poctivém jednání veřejné správy při plnění jejích úkolů.
19. Žalobkyně závěrem nesouhlasí s tvrzením žalovaného, který platnost výpovědi dovozuje i z důvodu porušení čl. II odst. 7 smlouvy, neboť nebyl dodržen termín sjednaný ve smlouvě, a z důvodu změny projektu v průběhu jeho realizace. Poskytovatel dotace však výše uvedené porušení ve výpovědi smlouvy neuvedl a žalovaný svým výkladem doplnil neurčité právní jednání, což však nemá oporu v právních předpisech. Primárně však své povinnosti neplnil poskytovatel dotace tím, že nerozhodl o žádosti žalobkyně o změnu rozpočtu dotované akce a jeho prodlení proto nemůže založit prodlení na straně žalobkyně. K namítanému nedodržení termínu ukončení projektu žalobkyně uvedl, že o vyplacení dotace ani prodloužení termínu nežádala proto, že z komunikace s poskytovatelem bylo zřejmé, že dotace vyplacena nebude. Navíc nebylo rozhodnuto o žádosti o změnu rozpočtu ze dne 2.

3. 2021, která byla projednána a zamítnuta až na jednání Zastupitelstva Ústeckého kraje dne 28. 2. 2022 společně s vypovězením smlouvy.

IV. Vyjádření žalovaného k žalobě

20. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě ze dne 23. 2. 2024 uvedl, že napadené rozhodnutí považuje za správné jak po materiální, tak po formální stránce, přičemž je přesvědčivě a srozumitelně odůvodněno a vychází ze spolehlivě zjištěného skutkového stavu.
21. K námitce žalobkyně, že skutkový stav nemá oporu ve správním spisu, žalovaný uvedl, že tato námitka je neurčitá a není zřejmé, s jakými spisy je napadené rozhodnutí v rozporu – zda v rozporu se spisem žalovaného nebo s jinými neoznačenými spisy. Z napadeného rozhodnutí je jednoznačně patrné, ze kterých důkazů žalovaný vycházel. Žalovaný upozornil na žádost o poskytnutí dotace, v níž byla kolonka souladu s PRVKÚK zaškrtnuta. Žalovaný nikde neuvedl, že žalobkyně podle něj zatajuje informace, pouze že vědomě uváděla nepravdivé informace o souladu s Plánem rozvoje. Žalobkyně před podpisem smlouvy věděla, že její projekt nesplňuje jednu ze základních dotačních podmínek, avšak uvedla, že projekt je v souladu s Plánem rozvoje a splňuje podmínky požadované dotačním programem. K tvrzení, že žalovaný svým výkladem doplňuje neurčitě formulovaný výpovědní důvod, žalovaný uvedl, že na základě provedeného dokazování bylo uzavřeno, že výpovědní důvod je dostatečně konkrétní.
22. K námitce žalobkyně, že žalobkyně neporušila žádnou povinnost, žalovaný uvedl, že žalobkyně zkresluje skutečnosti vyplývající z provedeného dokazování, případně uvádí citace vytržené z kontextu. V rámci správního řízení bylo spolehlivě zjištěno, že došlo k naplnění výpovědního důvodu, který byl v souladu se smlouvou o poskytnutí dotace. Byly jednoznačně prokázány následující skutečnosti. Žalobkyně věděla, že poskytovatel smlouvy má v úmyslu poskytnout dotaci pouze na projekt, který je v souladu s koncepčními dokumenty. Žalobkyně byla srozuměna s tím, že pokud smlouva nebude obsahovat konkrétní úpravu, jsou závazné i další dokumenty, jimiž je povinna se řídit, a jejichž nedodržení může vést k nevyplacení dotace (konkrétně Program a Zásady pro poskytování dotací). Žalobkyně podala žádost o dotaci s vědomím, že před 4 měsíci byl zamítnut její návrh na změnu Plánu rozvoje spočívající ve změně koncepce zásobování obce pitnou vodou. Věděla proto, že její projekt nesplňuje dotační podmínky a uváděla v žádosti nepravdivé informace, když tvrdila, že projekt v souladu s Plánem rozvoje je. Místostarostka žalobkyně se zúčastnila jednání zastupitelstva Ústeckého kraje dne 29. 4. 2019, žalobkyně proto o zamítnutí žádosti o změnu Plánu rozvoje věděla. Žalobkyně uzavřela smlouvu o poskytnutí dotace, ačkoliv věděla, že její projekt je v rozporu s dotačními podmínkami. Projekt byl po celou dobu trvání smlouvy v rozporu s Plánem rozvoje, čl. 3 odst. 9 Programu a čl. VII odst. 1 Zásad pro poskytování dotací a návratných finančních výpomocí Ústeckým krajem (dále jen „Zásady pro poskytování dotací“).
23. K námitce žalobkyně, že byla v dobré víře a svědčilo jí legitimní očekávání, žalovaný uvedl, že žalobkyně ve své žádosti uvedla nepravdivé údaje, a nemohla tak být založena její dobrá víra. Co se týče legitimního očekávání, tak z provedeného dokazování nevyplývalo, že by žalobkyni bylo dáno ujištění o správnosti jejího postupu, které by legitimní očekávání na vyplacení dotace mohlo založit. Z provedeného dokazování naopak vyplývalo, že poskytovatel dotace indikoval v navrhované změně projektu „významné změny“. Žalobkyně ani nemohla být oprávněně přesvědčena, že nesplnění dotačních podmínek bude dodatečně zhojeno, neboť smlouva o poskytnutí dotace ani závazné dokumenty takový

postup neumožňovaly. Žalobkyně při podání žádosti ani při podpisu smlouvy nesplňovala základní dotační podmínky, nemůže se tak dovolávat zásady *pacta sunt servanda*.

24. K námitce žalobkyně, že nedodržení termínu realizace projektu a jeho změna v průběhu realizace nemohou být důvodem pro závěr o správnosti výpovědi, žalovaný uvedl, že z uváděných důvodů platnost výpovědi dovozena nebyla. Žalovaný posuzoval oprávněnost výpovědi pouze v intencích jejího znění, a uvedenými důvody se zabýval pouze ve vztahu k návrhu žalobkyně na vyplacení dotace, kdy uzavřel, že žalobkyně nedisponuje žádným právním titulem, na základě kterého by jí mělo být poskytnuto plnění. I kdyby takový titul existoval, pak by vyplacení dotace bránilo pochybení na straně žalobkyně, mj. i nedodržení termínu a změna projektu bez souhlasu poskytovatele.
25. Žalobkyně k vyjádření žalovaného nepodala repliku.

V. Vyjádření osoby zúčastněné na řízení a replika žalobkyně

26. Osoba zúčastněná na řízení (poskytovatel dotace) ve svém vyjádření k žalobě ze dne 13. 3. 2024 uvedla, že se ztotožňuje s právním názorem žalovaného. Dále uvedla, že má za prokázané, že žalobkyně vědomě požádala o dotaci na projekt, který nesplňoval podmínky dotačního programu. Nemohla jí tak svědčit dobrá víra ani legitimní očekávání, neboť smlouva byla uzavřena pouze proto, že poskytovatel dotace při kontrole žádosti nezjistil nepravdivý údaj. Nárok žalobkyně tak nevznikl.
27. K námitce, že výpovědní důvod je neurčitý, osoba zúčastněná na řízení uvedla, že ve formulaci výpovědi nespátřuje žádný prvek libovůle. Výpovědní důvod je uveden jednoznačně, přičemž je vyslovena i závažnost porušení smlouvy žalobkyní, která vyplývá z toho, že projekt, který nebude ve shodě s PRVKÚK, nebude dále hodnocen.
28. Žalobkyně v replice ze dne 19. 4. 2024 uvedla, že PRVKÚK není závazným právním dokumentem, a nesoulad s ním nemůže být důvodem pro vypovězení smlouvy. Při náhledu do karty obce Kyškovice je podle žalobkyně evidentní, že se jedná o zastaralé skutečnosti, mimo realitu roku 2019, kdy byla žádost o dotaci podána. Může jít o dokument 15 a více let starý. Podle aktuálního stavu PRVKÚK ke dni 11. 12. 2023 je v dokumentu přitom uvedeno, že obec plánuje vybudovat vlastní kapacitní vodojem, který byl navíc podle tvrzení žalobkyně již realizován. Ve světle nové aktuální Karty obce Kyškovice z PRVKUK – stav 11. 12. 2023 je evidentní, že zamítavé stanovisko ve vztahu k existenci a realizaci vodojemu bylo překonáno a soulad s aktuálním PRVKUK je dán. Ve zbytku odkázala na svá předchozí vyjádření nebo zopakovala žalobní argumentaci.
29. Žalovaný k vyjádření osoby zúčastněné na řízení neučinil repliku.

VI. Jednání

30. Jednání ve věci se konalo 31. 10. 2024.
31. Žalobkyně poukázala na to, že v době, kdy byla uzavřena smlouva o poskytnutí dotace, měl Ústecký kraj dostatek informací k tomu, aby posoudil žádost a uzavřel poté i smlouvu. Strany smlouvy vystupují v rovném postavení, zavazuje je a to v situaci, kdy ze strany žalobkyně byly splněny všechny podmínky, které pro ni z této smlouvy vyplývaly. Klíčová a primární je otázka platnosti a trvání smlouvy o poskytnutí dotace. Primárně musí být posouzena otázka oprávněnosti dotačního titulu, sekundárně otázka poskytnutí plnění. Výpověď smlouvy byla učiněna protiprávně v rozporu se smlouvou. V této souvislosti připustila, že výše dotace měla být oproti době uzavření smlouvy modifikována, ke změně

smlouvy však byla nutná součinnost poskytovatele dotace. Poukázala na to, že vodojem Kyškovice byl realizován, dosažení veřejného účelu dotace bylo dosaženo. Chyba při administraci žádosti jde k tíži poskytovatele dotace, který k tomu má mít dostatečně organizovaný aparát, aby k takovým chybám nedošlo. Nemůže být činěna odpovědnou za prodlení s plněním povinností, pakliže je v prodlení s plněním povinností poskytovatel dotace.

32. Žalovaný uvedl, že ani to, že ze strany poskytovatele dotace došlo k omylu, nebrání tomu, že smlouva byla takto vypovězena. Poukázal na to, že stěžejní okolností je uvedení nepravdivých informací v žádosti o dotaci, což je spolehlivě prokázáno. Žalobkyně v žádosti vysloveně uvedla, že žádost je v souladu se závaznými dokumenty programu či že jeho projekt má podporu odborů poskytovatele dotace, jedná se o uvádění nepravdivých informací. K schválení výjimky je však příslušné zastupitelstvo kraje, podle žalovaného se tedy jedná o poukaz na absurdní příslib. Uvedl, že žalovaná rozhodnutí se sestává ze dvou výroků, žalobkyně se formálně domáhá zrušení celého rozhodnutí, ovšem argumentuje pouze ve věci platnosti výpovědi, přičemž proti výroku o návrhu na proplacení dotace nic nenamítá. Oba výroky jsou na sobě nezávislé. Pokud by tedy soud uznal, že výpověď byla neplatná, k proplacení dotace by nemohlo ani tak dojít, protože nebyly dodrženy jiné podmínky, na jejichž plnění nemůže rezignovat.
33. Osoba zúčastněná na řízení setrvala na názoru, že v žádosti o dotaci byl vědomě uveden nepravdivý údaj o souladu žádosti s PRVKÚK a žádost o změnu tohoto plánu byla zamítnuta zastupitelstvem kraje v dubnu 2019. Tento nesoulad nebyl odhalen při administraci žádosti, což vyplývá z organizace práce na krajském úřadu – úřední osoby řešící vodoprávní agendu nemají na starosti dotační agendu. Jediný důvod, pro který byla dotace sjednána, bylo právě uvedení nepravdivého údaje. V opačném případě by žádost nebyla ani hodnocena. Nic žalobkyni nebránilo, aby o změnu závazných ukazatelů požádala. O otázkách realizace a změny projektu, změny rozpočtu poskytoval dotace rozhodl a ozřejmil, proč těmto žádostem nelze vyhovět. k tomu není třeba žádná zásadní součinnost poskytovatele dotace.
34. Soud neprovedl důkazy navrhované žalobkyní: rozhodnutím Ministerstva financí ze dne 27. 10. 2023, č. j. MF-132/2023/1203-37, smlouvou o poskytnutí dotace uzavřenou dne 5. 5. 2020, č. 20/SMP1164/SoPD/ZPZ, výpovědí smlouvy ze dne 24. 3. 2022, žádostí o poskytnutí dotace ze dne 21. 8. 2019, žádostí o poskytnutí výjimky z PRVKÚK, vyjádřením Ústeckého kraje ze dne 13. 2. 2023 a doplněním ze dne 1. 3. 2023, Programem na podporu hospodářství v Ústeckém kraji, Plánem rozvoje, žádostí o změnu rozpočtu ze dne 2. 3. 2021, žádostí o změnu ze dne 29. 9. 2021 a oznámením rozhodnutí zastupitelstva Ústeckého kraje ze dne 28. 2. 2022 v rámci výpovědi ze dne 24. 3. 2022. Jedná se o součásti předloženého správního spisu, kterým se dokazování neprovádí (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS).
35. Soud pro nadbytečnost neprovedl důkazy navržené žalobkyní: výsledkem Ing. M. S. (pracovnice odboru ZTZ), výsledkem I. R. (bývalé starostky obce Kyškovice), a výsledkem I. N. (starostky obce Kyškovice). Žalobkyně chtěla doložit svá tvrzení týkající se komunikace s poskytovatelem dotace za účelem podpory závěru, že byla v dobré víře a v legitimním očekávání. Ve správním spisu je však již založena oboustranná e-mailová komunikace mezi žalobkyní a poskytovatelem dotace, provedení navrhovaných výsledků je tak nadbytečné.

36. Soud pro nadbytečnost dále neprovedl důkazy navrhované žalobkyní: Plánem rozvoje – kartou obce Kyškovice ve stavu k 11. 12. 2023, rozhodnutím o zkušebním provozu ze dne 28. 12. 2021, č. j. MURCE/48750/2021/H-416, a kolaudačním souhlasem s užíváním stavby ze dne 31. 10. 2023, č. j. MURCE/38417/2023/H-416. Realizace samotného projektu pro posouzení důvodnosti žaloby není relevantní, neboť jádrem sporu je otázka, zda byly splněny podmínky dotace a zda byl poskytovatel dotace oprávněn vypovědět smlouvu o poskytnutí dotace. Uvedené důkazy byly vydány až po podání žádosti o dotaci a po uzavření smlouvy o poskytnutí dotace, a nemohou nikterak prokázat, že projekt byl v souladu s účelem dotace, neboť s ním rozhodnutí o zkušebním provozu a kolaudační souhlas z podstaty věci nijak nesouvisí. S relevancí aktualizované karty obce Kyškovice, která je součástí Plánu rozvoje, se bláže soud vypořádá níže v odůvodnění rozsudku.

VII. Posouzení věci Městským soudem v Praze

37. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, a jedná se o žalobu přípustnou, splňující všechny formální náležitosti na ni kladené. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal na základě skutkového i právního stavu v době vydání rozhodnutí správního orgánu a v mezích uplatněných žalobních bodů v souladu s § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném a účinném znění (dále jen „s. ř. s.“), jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti.
38. Ze správního spisu soud zjistil následující skutečnosti podstatné pro rozhodnutí ve věci.
39. Žalobkyně dne 21. 8. 2019 podala v rámci Programu na podporu vodního hospodářství v Ústeckém kraji na období 2018 – 2025 žádost o dotaci projektu Vodojem Kyškovice. V rubrice „*charakter projektu*“ uvedla, že předmětem projektu je stavba vodojemu Kyškovice a části vodovodního, propojovacího řadu v zastavitelném území obce. Dále uvedla, že obec je zásobena vodou ze skupinového vodovodu, který je v konečném důsledku napojen na vodojem Markus, který je v majetku provozovatele Severočeské vodovody a kanalizace, a.s. Žalobkyně uzavřela, že přistoupila k zámeru vystavět vlastní vodojem a provozovat samostatně jak vodovod, tak i kanalizaci a nebýt závislá na cenové politice SČVaK a.s. V rubrice „*Měřítko projektu*“ žalobkyně potvrdila, že projekt je v souladu s PRVKÚK, v rubrice „*Čestná prohlášení*“ obdobnou kolonku nezaškrtila. V závěru v rubrice „*Prohlášení*“ uvedla, že údaje uvedené v žádosti i ve všech přílohách jsou pravdivé.
40. Dne 5. 5. 2020 byla mezi Ústeckým krajem jako poskytovatelem a žalobkyní jako příjemcem uzavřena smlouva o poskytnutí investiční dotace č. j. KUUK/050346/2020 (dále jen „*smlouva o poskytnutí dotace*“). Předmětem smlouvy bylo poskytnutí investiční dotace ve výši 3 671 500 Kč na realizaci projektu „*Vodojem Kyškovice*“.
41. Dne 24. 3. 2022 poskytovatel smlouvu z důvodu rozporu projektu s Programem na podporu vodního hospodářství v Ústeckém kraji na období 2018 – 2025 vypověděl. Jako výpovědní důvod uvedl „*O vypovězení citované smlouvy bylo rozhodnuto usnesením Zastupitelstva Ústeckého kraje č. 021/13Z/2022 ze dne 28. 2. 2022 z důvodu rozporu projektu s Programem na podporu vodního hospodářství v Ústeckém kraji na období 2018 – 2025 (dále jen „Program“), který je dle Preambule citované smlouvy pro příjemce závazný. Projekt nesplňuje podmínku dle Čl. 3 odstavec 9) Programu, neboť není v souladu s Plánem rozvoje vodovodů a kanalizací Ústeckého kraje.*“
42. V projednávané věci vyšel soud z následující právní úpravy v rozhodném znění.

43. Podle § 10a odst. 3 věty první zákona č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, v platném a účinném znění, platí, že dotaci nebo návratnou finanční výpomoc, s výjimkou návratné finanční výpomoci podle § 34 odst. 1, lze poskytnout na základě žádosti o poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci prostřednictvím veřejnoprávní smlouvy, popřípadě na základě povinnosti vyplývající ze zvláštního právního předpisu.
44. Smlouvy o poskytnutí dotace jsou smlouvami veřejnoprávními subordinačními dle § 161 správního řádu, ať už jde o dotace podle rozpočtových pravidel nebo územních rozpočtových pravidel či jiných předpisů, což zastává dlouhodobě i judikatura Nejvyššího správního soudu (srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 2. 2022, čj. 4 As 65/2018-85)
45. Podle § 166 odst. 2 správního řádu platí, že veřejnoprávní smlouvu lze vypovědět jen písemnou formou a jen tehdy, jestliže to bylo ve veřejnoprávní smlouvě smluvními stranami dohodnuto a jestliže byla dohodnuta výpovědní lhůta.
46. V projednávané věci je mezi stranami spor primárně o to, zda byl poskytovatel dotace oprávněn vypovědět smlouvu o poskytnutí dotace, tedy zda žalobkyně porušila dotační smlouvu. Městský soud se proto v první řadě bude zabývat touto stěžejní otázkou, neboť ta předurčuje, zda vůbec trval právní titul k poskytnutí dotace žalobkyni. Následně se vypořádá s dalšími dílčími námitkami žalobkyně.

a. Oprávněnost výpovědi smlouvy o poskytnutí dotace

47. Soud ze správního spisu zjistil následující podmínky pro poskytnutí dotace.
48. Z preambule smlouvy o poskytnutí dotace vyplývá, že pro účely poskytování dotací byl usnesením Zastupitelstva Ústeckého kraje č. 071/9Z/2017 ze dne 11. 12. 2017 schválen Program na podporu vodního hospodářství v Ústeckém kraji na období 2018 – 2025, aktualizované usnesením č. 023/17Z/2019. Smlouva se uzavírá v souladu s tímto Programem, který je pro příjemce závazný ve věcech smlouvou neupravených. Ve věcech neupravených smlouvou ani Programem jsou pro příjemce závazné Zásady pro poskytování dotací a návratných finančních výpomocí Ústeckým krajem.
49. Z článku 1 odst. 4 Programu na podporu vodního hospodářství v Ústeckém kraji na období 2018 – 2025 vyplývá, že program byl zřízen za účelem poskytování dotací na podporu výstavby a obnovy vodohospodářské infrastruktury na území Ústeckého kraje dle § 88 odst. 15 vodního zákona. Článek 2 odst. 3 Programu definuje vodohospodářskou strukturu, jíž se rozumí mj. zdroje pitné vody, stavby vodovodních řadů a vodárenských objektů vč. úpraven vody a jiné součásti vodovodů pro veřejnou potřebu.
50. Z článku C.2 karty obce Kyškovice Plánu rozvoje vodovodů a kanalizací Ústeckého kraje (dále jen „PRVKÚK“) vyplývá, že obec Kyškovice je zásobena z oblastního vodovodu Žernoseky skupinových vodovodů Obrtka a Roudnice nad Labem. Z následujícího článku C.3 vyplývá, že systém zásobení Kyškovic se nebude v budoucnosti měnit, navrhuje se rekonstrukce litinových vodovodních řadů a rozšíření vodovodní sítě v souladu s územním plánem pro plánovanou zástavbu v rámci PRVKUK až po roce 2015.
51. Z článku 3 odstavce 9) Programu na podporu vodního hospodářství v Ústeckém kraji na období 2018 – 2025 vyplývá, že předložený projekt musí být v souladu s PRVKÚK. Projekt, který nebude ve shodě s PRVKÚK, nebude dále hodnocen, nevztahuje se na vodohospodářskou infrastrukturu popsanou v čl. 2 odst. 3c).

52. Z článku VII odstavce 1) Zásad pro poskytování dotací a návratných finančních výpomocí Ústeckým krajem vyplývá, že projekt musí být zpracován v souladu s podmínkami vyhlášeného dotačního programu.
53. Dle článku III. odst. 1 smlouvy o poskytnutí dotace se příjemce zavázal použít dotaci za účelem realizace předloženého projektu, pro který byla dotace poskytnuta, a v souladu s podmínkami sjednanými v této smlouvě.
54. Z článku V. odst. 1 smlouvy o poskytnutí dotace vyplývá, že poskytovatel je oprávněn vypovědět smlouvu v případě, že příjemce porušil smluvní povinnost stanovenou touto smlouvou. Výpověď musí mít písemnou formu a nabývá účinnosti uplynutím výpovědní lhůty, která činí 15 dnů. Ve výpovědní lhůtě bude pozastaveno vyplácení dotace.
55. Z uvedených podmínek pro dotaci vyplývá, že projekt vodojemu Kyškovice byl v rozporu s koncepčními dokumenty Ústeckého kraje. Tento rozpor spočíval konkrétně v záměru obce vybudovat vlastní vodojem a související část vodovodního řadu, přestože koncepce PRVKÚK pro období 2018-2025 spočívala v zachování stávajícího stavu napojení na oblastní vodovod Žernoseky skupinových vodovodů Obrtka a Roudnice nad Labem (ve vlastnictví SVS a.s., provozovatelem jsou Severočeské vodovody a kanalizace, a.s.). To, že projekt vodojemu Kyškovice nesplňoval podmínky koncepčního PRVKÚK pak mezi stranami není sporné, ostatně výpis z 19. zasedání Zastupitelstva Ústeckého kraje dne 19. 4. 2019 (tj. ještě před uzavřením smlouvy o dotaci dne 5. 5. 2020) prokazuje to, že pro změnu zásobování pitnou vodou na základě nově vybudovaného vodojemu byla třeba právě aktualizace této části Plánu rozvoje vodovodů a kanalizací Ústeckého kraje, která se týkala obce Kyškovice.
56. Tuto změnu zastupitelstvo nakonec neschválilo, projekt žalobkyně, který oproti koncepci představuje zjevnou odchylku, je proto v rozporu s PRVKÚK (v části koncepce pro obec Kyškovice). Proto projekt žalobkyně porušil článek 3 odstavce 9) Programu, který je pro příjemce dotace podle preambule smlouvy o dotaci závazný. Žalobkyně se přitom v článku III. smlouvy zavázala i k tomu, že dotaci použije v souladu s podmínkami sjednanými ve smlouvě a v preambuli smlouvy se zavázala k souladu s Programem.
57. Podle článku V. smlouvy o poskytnutí dotace smluvní strany veřejnoprávní smlouvy sjednaly výpovědní důvod, podle kterého je poskytovatel oprávněn vypovědět smlouvu a pozastavit vyplácení dotace, pokud příjemce poruší smluvní povinnost. Smlouva o poskytnutí dotace byla poskytovatelem dotace písemně vypovězena dne 24. 3. 2022, a to právě na základě článku V. odst. 1 smlouvy a ve lhůtě v délce 15 dnů.
58. Žalobkyně v této souvislosti namítá, že výpovědní důvod je neurčitý, neboť poskytovatel daně v něm pouze obecně formuloval nesoulad s PRVKÚK, aniž by blíže specifikoval, v čem rozpor spočívá. Z výpovědi tak nelze dovodit porušení smlouvy o poskytnutí dotace.
59. Poskytovatel dotace jako výpovědní důvod uvedl: *„O vypovězení citované smlouvy bylo rozhodnuto usnesením Zastupitelstva Ústeckého kraje č. 021/13Z/2022 ze dne 28. 2. 2022 z důvodu rozporu projektu s Programem na podporu vodního hospodářství v Ústeckém kraji na období 2018 – 2025(dále jen „Program“), který je dle Preambule citované smlouvy pro příjemce závazný. Projekt nesplňuje podmínku dle Čl. 3 odstavec 9) Programu, neboť není v souladu s Plánem rozvoje vodovodů a kanalizací Ústeckého kraje.“*
60. Žalobkyně svou námitku opírá především o tvrzení, že z odůvodnění výpovědi není zřejmé, v čem je spatřován nesoulad projektu s PRVKÚK. Soud k tomu ze správního spisu zjistil, že na zasedání zastupitelstva Ústeckého kraje konaném dne 29. 4. 2019 byl projednáván návrh

na aktualizaci PRVKÚK, spočívající v odpojení obce Kyškovice od skupinového vodovodu a v realizaci odběru podzemní vody z nově zřízeného vrtu a vybudování vodojemu. Zasedání byla přítomna tehdejší místostarostka obce Kyškovice, která vysvětlila důležitost návrhu pro obec. Návrh nebyl přijat.

61. Ze zjištěné skutečnosti lze mít za prokázané, že žalobkyně o tom, že její projekt není v souladu s PRVKÚK věděla nejpozději dne 29. 4. 2019, kdy se její místostarostka zúčastnila zasedání zastupitelstva Ústeckého kraje, na kterém se projednávala jeho změna tak, aby s ním byl plánovaný vodojem v souladu. Změna této části koncepce PRVKÚK nebyla pro Ústecký kraj banální či v danou dobu již neaktuální záležitostí, o čemž svědčí to, že žádost o tuto změnu zastupitelstvo kraje neschválilo. Žalobkyně žádost o dotaci podala až dne 21. 8. 2019, tedy cca o čtyři měsíce později. Již v té době a o to spíše v době vypovězení smlouvy o poskytnutí dotace musela vědět, že její projekt není v souladu s PRVKÚK, a z kterého konkrétního důvodu. Žalobkyně tuto skutečnost ostatně sama potvrdila v žalobě, když uvedla, že v žádosti o dotaci záměrně nezaškrtnula kolonku, že prohlašuje soulad projektu s PRVKÚK. Požadavek na opětovné vymezení, v čem přesně spočívá uváděný nesoulad s PRVKÚK je tak za těchto okolností podle názoru soudu nadbytečný.
62. Všechny formální požadavky na výpověď podle článku V. odst. 1 smlouvy o dotaci tak byly podle názoru městského soudu splněny.
63. Nelze se ztotožnit ani s námitkou, že by žalovaný sám domyslel výpovědní důvod a interpretoval vůli poskytovatele dotace. Žalovaný se posouzením oprávněnosti výpovědi zabýval na stranách 19 až 22 napadeného rozhodnutí. Nejdříve vymezil právní a judikaturní rámec veřejnoprávní smlouvy a její výpovědi, následně se zabýval formálními požadavky na výpověď a naplněním výpovědního důvodu. Žalovaný konkrétně uvedl, že účastníci smlouvy si nad rámec zákona sjednali konkrétní důvod pro výpověď smlouvy poskytovatelem dotace. Soulad projektu s PRVKÚK byl zásadní pro poskytnutí dotace. Žalobkyně porušila svou smluvní povinnost, tj. realizovat projekt, který je v souladu s PRVKÚK a poskytovatel dotace tak měl po zjištění nesplnění základní smluvní podmínky právo smlouvu vypovědět, přičemž podaná výpověď splnila formální požadavky dané správním řádem. Z napadeného rozhodnutí nevyplývá, že by si výpovědní důvod sám dovodil, naopak je z něj zřejmý postup žalovaného pouze v intencích znění výpovědi.
64. S ohledem na výše uvedené proto soud uzavřel, že výpověď smlouvy byla dostatečně určitá, a s námitkou žalobkyně se neztotožnil.
65. Nelze se přitom ztotožnit s námitkou žalobkyně, že PRVKÚK není závazným právním dokumentem, a že nesoulad s ním nemůže být důvodem pro vypovězení smlouvy.
66. Příjemci dotace jsou povinni plně respektovat podmínky dotace, k nimž se dobrovolně zavázali. Obdobně jsou žadatelé obecně povinni respektovat stanovené podmínky pro samotné schválení dotace (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 9. 2023, č. j. 1 Afs 77/2023 – 29 a usnesení Ústavního soudu ze dne 3. 9. 2019, sp. zn. I. ÚS 2661/19)
67. Jak již bylo konstatováno, podle preambule smlouvy o poskytnutí dotace je pro žalobkyni závazný Program, který stanovuje, že projekt musí být v souladu s PRVKÚK. Oba dokumenty sice nejsou právními předpisy, k jejich dodržení se žalobkyně zavázala akceptací smlouvy o dotaci. Žalobkyně tak ve věci dotace na svůj projekt sjednala smluvní povinnost řídit se a dodržovat mj. podmínkami stanovenými v těchto dokumentech coby součástí podmínek pro poskytnutí dotace. Program a zejména PRVKÚK se tak pro žalobkyni staly

závaznými dokumenty prostřednictvím smluvního ujednání v článku III odst. 1 a Preambule smlouvy o dotaci.

68. Relevantní není ani námitka, že podle aktuálního stavu PRVKÚK ke dni 11. 12. 2023 je v dokumentu uvedeno, že obec plánuje vybudovat vlastní kapacitní vodojem. Soud podle § 75 odst. 1 s. ř. s. vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Tento – současný - stav PRVKÚK však neprokazuje, že by projekt žalobkyně byl s ním v souladu již v době podání žádosti o dotaci (21. 8. 2019), uzavření smlouvy o poskytnutí dotace (5. 5. 2020), výpovědi ze smlouvy (24. 3. 2022) či v době vydání napadeného rozhodnutí (27. 10. 2023). Naopak, strany nespoujají, že projekt žalobkyně nebyl v souladu s tehdejší podobou PRVKÚK, která nezahrnovala stavbu vlastního vodojemu a naopak předpokládala zachování stávajícího napojení na oblastní vodovod Žernoseky. Aktualizovaná podoba PRVKÚK pro obec Kyškovice platná ke dni 11. 12. 2023 tak není relevantní pro posouzení oprávněnosti výpovědi ze smlouvy o poskytnutí dotace a zákonnosti napadeného rozhodnutí.

b. Tvrzený skutkový stav nemá oporu ve správním spisu

69. Žalobkyně namítá, že tvrzený skutkový stav je v rozporu se správním spisem, neboť nebylo prokázáno, že byl naplněn výpovědní důvod podle článku V. odst. 1 smlouvy. Žalobkyně žádnou povinnost neporušila a tvrzení, že v době podání žádosti vědomě uváděla nepravdivé údaje, nebylo prokázáno a neplyne z žádných důkazů.
70. K tvrzení, že žalobkyně v žádosti o dotaci neuváděla nepravdivé údaje, soud ze žádosti o dotaci ověřil, že žalobkyně v rubrice „*charakter projektu*“ popsala předmět projektu vodojemu Kyškovice, kterým byl záměr vybudovat zejména vlastní zdroj vody, což samotné bylo v rozporu s koncepčním PRVKÚK, částí obce Kyškovice, který předpokládal zachování stávajícího napojení na oblastní vodovod Žernoseky. V závěru v rubrice „*Prohlášení*“ uvedla, že údaje uvedené v žádosti i ve všech přílohách jsou pravdivé.
71. Ve správním řízení bylo prokázáno, že projekt žalobkyně nebyl v souladu s PRVKÚK, což žalobkyně ostatně sama přiznala, ať už popisem projektu samotného či v příslušné k tomu určené rubrice Čestná prohlášení. Přehlednout pak nelze ani to, že v okamžiku podání žádosti o dotaci (19. 8. 2019) již žalobkyně věděla, že její projekt s PRVKÚK není v souladu, neboť dne 29. 4. 2019 Zastupitelstvo Ústeckého kraje její žádost o změnu PRVKÚK zamítlo.
72. Žalobkyně tedy sice v žádosti uváděla údaje o projektu. To však pro hodnocení podmínek pro získání dotace není podstatné. Žalobkyně si totiž byla nanejvýše vědoma toho, že její projekt vybudování vodojemu nesplňoval soulad s PRVKÚK, čili, že nesplnil jednu ze zásadních podmínek pro přiznání dotace. V rubrice „*Měřítko projektu*“ nicméně přesto výslovně potvrdila, že projekt je v souladu s PRVKÚK, byť je pravdou, že v rubrice „*Čestná prohlášení*“ obdobnou kolonku nezaškrtila.
73. Žalovaná na straně 21 a 22 napadeného rozhodnutí pak nepřičítal k tíži žalobkyně uvádění nepravdivých údajů jako takových. Zdůraznil jen tolik, že ač si žalobkyně byla vědoma nesouladu projektu s podmínkami dotace, žádost o dotaci podala a uzavřela smlouvu o dotaci, přičemž nepravdivě tvrdila, že je v souladu se závaznými dokumenty, tzn. Plánem rozvoje, Pravidly a Zásadami pro poskytnutí dotace. Žalovaný tímto závěrem poukázal jen na to, že žalobkyně si za těchto okolností zkrátka musela být již při podání žádosti vědoma toho, že její projekt podmínky dotace – v první řadě tedy soulad s PRVKÚK – nesplňuje.

74. Tyto skutečnosti, jak již soud výše konstatoval, naplnily výpovědní důvod stanovený v článku V. odst. 1 smlouvy o poskytnutí dotace.
75. Žalobkyně přitom namítá, že selhání poskytovatele dotace nelze přičítat k tíži žalobkyni, a nemůže být důvodem pro výpověď smlouvy.
76. Soudu ve shodě se žalovaným (a v tom přisvědčuje žalobkyni) ze správního spisu vyplynulo, že poskytovatel dotace žádost žalobkyně i za těchto okolností věci přijal, se žalobkyní následně uzavřel smlouvu o poskytnutí dotace, a až s dlouhým časovým odstupem smlouvu vypověděl. To přestože mělo a mohlo být také poskytovateli dotace (osobě zúčastněné na řízení) již mnohem dříve zřejmé, že žalobkynin projekt podmínky dotace nesplňuje. Soud je sice názoru, že vzhledem k předmětu projektu – vybudování vodojemu Kyškovice – není na první pohled zřejmé, zda a v čem by mohl spočívat nesoulad projektu s PRVKÚK, poskytovatel dotace měl však dostatečný prostor při posuzování žádosti žalobkyně k tomu, aby tento nesoulad včas zjistil a žádost žalobkyně nadále nehodnotil dle čl. 3 odst. 9 Programu.
77. Podle konstantní soudní judikatury je to však příjemce dotace, kdo odpovídá za dodržení všech podmínek dotace (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 8. 2024, č. j. 3 Afs 11/2023-107). V rozsudku ze dne 15. 8. 2012, č. j. 1 Afs 15/2012-38, navíc Nejvyšší správní soud vyložil, že *„Skutečnost, že jej poskytovatel peněžních prostředků neupozornil na nesrovnalosti při provádění projektu, na nějž je dotace poskytována, ač v době rozhodování o poskytnutí dotace o nich nemohl nevědět, nevylučuje ani neomezuje takovou odpovědnost. Předpokladem vzniku práva dovolávat se legitimního očekávání je v takovém případě poskytnutí konkrétních ujištění ze strany příslušného orgánu.“*
78. Z uvedeného tak vyplývá, že byť osoba zúčastněná na řízení vadně se žalobkyní uzavřela smlouvu o poskytnutí dotace, nic to nemění na základní skutečnosti, tj. že odpovědnou za splnění podmínek dotace byla žalobkyně. Už samotnou žádost o dotaci přitom podala žalobkyně s vědomím, že žádost není v souladu s Programem a PRVKÚK. I přesto uzavřela smlouvu o poskytnutí dotace, byť její projekt nebyl v souladu se závaznými dokumenty – Programu a PRVKÚK. Projekt žalobkyně podmínky dotace tedy nesplnil, žalobkyni tedy nárok na dotaci dle nastavených podmínek nevznikl. Na tom proto nic nemohl změnit postup poskytovatele dotace, který se žalobkyní uzavřel smlouvu. Soud tedy neshledal, že by postup osoby zúčastněné na řízení (coby poskytovatele dotace) při sjednání smlouvy o dotaci měl cokoliv změnit na tom, že žalobkyně neměla nárok na dotaci pro nesoulad projektu s PRVKÚK.
79. Na závěr lze konstatovat, že pokud by žalobkyni byla dotace vyplacena, dopustila by se rozpočtové kázně podle § 44 odst. 1 písm. j) zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů, v platném a účinném znění (dále jen *„zákon o rozpočtových pravidlech“*), tím, že by porušila povinnost stanovenou dohodou o poskytnutí dotace, způsobem přímo souvisejícím s účelem, na který byla dotace poskytnuta. Naopak tím, že osoba zúčastněná na řízení pro nesoulad projektu s podmínkami dotace smlouvu vypověděl, k takovému následku nedošlo i přes prvotní vadu v postupu osoby zúčastněné.
- c. Žalobkyně byla v dobré víře a legitimně očekávala vyplacení dotace
80. Žalobkyně namítá, že byla v dobré víře a legitimně očekávala vyplacení dotace.

81. V rozsudku ze dne 28. 11. 2016, č. j. 7 Afs 167/2016 – 39 Nejvyšší správní soud vyložil, že nárok (mj. na poskytnutí dotace a legitimní očekávání – pozn. městského soudu) lze presumovat pouze v případě, že jsou skutečně splněny veškeré podmínky pro poskytnutí dotace.
82. Podle názoru městského soudu žalobkyně v dobré víře být nemohla. Soud považuje v této souvislosti za nezbytné zdůraznit výchozí skutečnost celé věci. Ve správním řízení bylo jednoznačně prokázáno, že projekt žalobkyně byl od samého počátku v rozporu s PRVKÚK, což podle čl. 3 odst. 9 Programu znamenalo, že neměl být vůbec hodnocen. Již výše soud přitom shledal, že žalobkyně v době podání žádosti o tomto nesouladu věděla. Musela tak být srozuměna s tím, že její projekt nesplňuje podmínky pro poskytnutí dotace. Po sjednání smlouvy o dotaci si pak žalobkyně musela být vědoma i toho, že nesplní-li sjednané povinnosti (mj. tedy podmínku souladu projektu s PRVKÚK, může být smlouva ze strany poskytovatele dotace vypovězena dle článku V odst. 1 smlouvy. Na tuto stěžejní okolnost věci tedy nemá žádný vliv to, že žalobkyně jinak s poskytovatelem dotace spolupracovala, ať už šlo o odstraňování některých dílčích vad žádosti o dotaci (k výzvě poskytovatele) či o změnu rozpočtu (viz emailová komunikace žalobkyně a poskytovatele dotace založená ve správním spise).
83. K námitce, že žalobkyně měla být vyzvána k opravě žádosti, soudu z článku 7 odst. 1 písm. a) Programu vyplývá, že k opravě mohly být vyzvány projekty žadatelů pouze v případě chybějících nedílných příloh, uvedení nesprávných údajů v žádosti a v případě projektů vykazujících v rozpočtu neuznatelné náklady či početní chyby. Nesoulad s PRVKÚK tedy nespňuje podmínky pro postup k odstranění vad projektu. Poskytovatel neměl možnost hodnotit nesoulad s PRVKÚK ani snížením bodového ohodnocení, neboť v Příloze 9 Programu vyjmenovaná kritéria hodnocení projektu takovou možnost neuvádějí. Naopak z článku 7 odst. 1 písm. a) Programu přímo vyplývá, že pro nesoulad projektu s podmínkami dle čl. 3 Programu, což byl případ žalobkyně, měla být dotčená žádost navržena bez dalšího hodnocení k zamítnutí. Právě v těchto případech tak nebyl poskytovatel dotace povinen žalobkyni vyzývat k opravě žádosti.
84. Žalobkyně poté nemohla ani předpokládat, že se nesoulad s PRVKÚK bude odstraněn na základě žádosti o výjimku. Článek 11 odst. 2 Programu umožňuje sice poskytovateli dotace schválit výjimku z Programu, ta však byla možná pouze v odůvodněných případech. Žalobkyně o výjimku požádala dle žalobních tvrzení na začátku roku 2022, tj. až po uzavření smlouvy (5. 5. 2020). Žalobkyně si již tehdy přitom musela být vědoma toho, že v dubnu roku 2019 zastupitelstvo neschválilo předmětnou změnu PRVKÚK v části obce Kyškovice. Žalobkyně tedy nemohla spoléhat na to, že v prospěch jejího projektu bude taková výjimka schválena.
85. Soud je proto toho názoru, že žalobkyně z uvedených důvodů nemohla být v dobré víře.
86. Městský soud se přitom zcela ztotožňuje se žalovaným i se žalobkyní, že právě v této fázi procesu měl být projekt žalobkyně pro nesoulad s článkem 3 odstavce 9) Programu vyřazen z hodnocení, což osoba zúčastněná na řízení jako poskytovatel dotace neučinila. Byť poskytovatel dotace postupoval vadně a smlouvu se žalobkyní uzavřel, ani to však nemění nic na tom, že projekt žalobkyně v souladu s podmínkami dotace nebyl a pro tento případ bylo lze sjednanou smlouvu o dotaci vypovědět, jak bylo uvedeno výše.
87. Městský soud rovněž neshledal, že by žalobkyně mohla být v legitimním očekávání, že dotace bude placena.

88. Nejvyšší správní soud v již citovaném rozsudku ze dne 15. 8. 2012, č. j. 1 Afs 15/2012-38 vyložil, že předpokladem vzniku práva dovolávat se legitimního očekávání je poskytnutí konkrétních ujištění ze strany příslušného orgánu, a zároveň se této zásady nemůže dovolávat příjemce dotace, který se při nakládání s veřejnými prostředky dopustil zjevného porušení platné právní úpravy. Rovněž z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 5. 2021, č. j. 10 As 10/2014-43 vyplývá, že *„za dodržení všech podmínek dotací jsou odpovědní výlučně příjemci podpor. Skutečnost, že poskytovatel finančních prostředků opomněl upozornit na nesrovnalosti při provádění dané akce, nevylučuje ani neomezuje odpovědnost příjemce dotace. Opačný výklad by vedl ke stavu, kdy by byl příjemce dotace zbaven veškeré odpovědnosti za nesrovnalosti, které nebyly oznámeny poskytovatelem. Předpokladem práva dovolávat se legitimního očekávání je v takovém případě poskytnutí konkrétních ujištění ze strany příslušného orgánu, která mohou vzbudit legitimní očekávání u toho, komu jsou určena, a dále skutečnost, že tato ujištění jsou v souladu s použitelnými právními předpisy“*.
89. Na poskytnutí dotace obecně není právní nárok (§ 2 odst. 3 zákona o rozpočtových pravidlech) a již výše se soud ztotožnil se žalovaným, že žalobkynin projekt nesplňoval podmínky dotace pro nesoulad s PRVKÚK, o čemž žalobkyně při sjednání smlouvy nepochybně věděla. Dále v případě žalobkyně platí, že přijetí žádosti o dotaci poskytovatelem dotace podle názoru soudu ještě nemohlo založit legitimní očekávání, že dotace bude proplacena. Ze smlouvy o dotaci totiž nevyplývá, že by jí poskytovatel dotace prohlásil (tj. ujistil žalobkyni), že její projekt všechny podmínky dotace také splňoval. Z veškeré e-mailové komunikace s pracovníky krajského úřadu Ústeckého kraje pak vyplývá toliko komunikace ve věci odstraňování dílčích vad žádosti nebo změn projektu, nikoliv však ujištění, že je projekt v souladu s podmínkami dotace. Prohlášení žalobkyně v žádosti o tom, že je projekt je poskytovatelem dotace podporován (*„odbor ZPZ tento projekt podporuje, výjimka v rámci PRVKÚK“*) pak neprokazuje konkrétní postoj poskytovatele dotace. Podle názoru soudu žalobkyně tedy poskytnutí konkrétních ujištění od poskytovatele dotace - Ústeckého kraje neprokázala.
90. Pokud žalobkyně tvrdí, že odkaz žalovaného na rozsudky Nejvyššího správního soudu týkající se legitimního očekávání je lichý, soud se s tímto tvrzením neztotožňuje. Žalovaný odkázal na rozsudek ze dne 15.8. 2012, č. j. 1 Afs 15/2012-38, a ze dne 19. 9. 2012, č. j. 1 Afs 59/2012-34, podle kterých se zásady legitimního očekávání nemůže dovolávat příjemce dotace, který se při nakládání s veřejnými prostředky dopustil zjevného porušení platné právní úpravy. Žalobkyně porušila smlouvu, tj. jednala v rozporu se sjednaným smluvním závazkem. Odkaz na toto soudní rozhodnutí je tak podle soudu přiměřeně použitelné i na situaci žalobkyně.
91. Podle názoru soudu však na situaci žalobkyně nelze bez dalšího vztáhnout závěry rozsudků Nejvyššího správního soudu, na které odkazuje žalobkyně, tedy rozsudek ze dne 26. 11. 2013, č. j. 8 Afs 47/2013-45, a ze dne 12. 5. 2011, č. j. 5 Ans 9/2010-81. Žalobkyně z nich dovozuje, že po uzavření dohody o poskytnutí dotace vzniká právní nárok na proplacení dotace. V případě prvního rozsudku Nejvyšší správní soud sice vyslovil, že podepsáním dohody o poskytnutí dotace vznikají osobám další práva, zejména právo na proplacení dotace. Nejvyšší správní soud se však v této věci vůbec nezabýval otázkou, zda sjednáním dohody o dotaci, která je v rozporu s podmínkami pro její poskytnutí (což byl případ žalobkyně), vzniká takový nárok. Tento závěr vyslovil jen jako obecné pravidlo v rámci úvah o tom, že ukončení administrace žádosti o dotaci se děje v rámci procesu rozhodování o žádosti o dotaci, z níž vyplývají pro žadatele práva, a proto je ukončení administrace

správním rozhodnutím, neboť představuje rozhodování o poskytování dotací a je možno se proti němu bránit správní žalobou. Obdobné platí i v případě druhého rozsudku. V něm sice rovněž Nejvyšší správní soud uvedl, že teprve po uzavření smlouvy samotné vzniká na poskytnutí dotace právní nárok. Stejně jako v prvním případě se přitom nijak nezabýval tímto závěrem v situaci, kdy je samotná žádost o dotaci v rozporu se stěžejními dotačními podmínkami, jako je tomu v případě žalobkyně. Městský soud současně nepopírá, že rovněž pro oblast veřejnoprávním smluv se vztahuje obecný princip vázanosti smlouvou *pacta sunt servanda*, jak žalobkyně dovozuje z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 5. 2008, č. j. 2 Afs 49/2007-96. I v tomto rozsudku však Nejvyšší správní soud vyložil, že tyto smlouvy se musí dodržovat a že příjemce dotace je povinen dodržet všechny podmínky stanovené smlouvou o jejím poskytnutí. Pakliže tedy žalobkyně ve svém projektu nedodržela tyto podmínky dotace, k jejichž dodržení se smluvně zavázala, žalobkyně se nemůže úspěšně dovolávat ani této zásady.

d. Žalovaný nesprávně dovodil další důvody výpovědi smlouvy o poskytnutí dotace

92. Žalobkyně závěrem namítá, že žalovaný nesprávně dovozuje platnost výpovědi i z důvodu porušení čl. II odst. 7 smlouvy, neboť nebyl dodržen termín sjednaný ve smlouvě, a z důvodu změny projektu v průběhu jeho realizace.
93. Žalovaný v závěru napadeného rozhodnutí uvedl, že „[s] ohledem na závěry správního orgánu týkajícího se potvrzení platnosti a účinnosti výpovědi smlouvy o poskytnutí dotace, je evidentní, že navrhovatel nedisponuje žádným právním titulem, na jehož základě by mu odpůrce měl poskytnout jakékoli plnění. Navíc z důkazního řízení bylo nepochybně zjištěno, že i kdyby mu svědčil právní titul opravňující ho k uplatňování nároku na zaplacení sjednané dotace, přesto by mu nárok nemohl být nikdy přiznán z důvodu opakovaného porušení smlouvy o poskytnutí dotace spočívající zejména v nedodržení dotačních podmínek (rozpor s Plánem rozvoje, závažná změna projektu v průběhu jeho realizace, nedodržení schváleného rozpočtu, navýšení ceny vodojemu oproti původnímu rozpočtu) a nedodržení termínu ukončení projektu v termínu sjednaném ve smlouvě (stavba byla zkolaudována až v roce 2022, přičemž termín realizace byl stanoven do 31. 12. 2021).“
94. Uvedený názor žalovaného je součástí vypořádání druhého návrhu žalobkyně (tj. mimo návrhu na určení neplatnosti výpovědi) na stanovení povinnosti poskytovateli dotace uhradit sjednanou dotaci. Z tohoto závěru vyplývá, že se žalovaný ztotožnil s tím, že osoba zúčastněná na řízení jako poskytovatel dotace oprávněně vypověděl smlouvu o poskytnutí dotace (s tímto názorem se přitom soud již výše ztotožnil). K tomu v závěru napadeného rozhodnutí žalovaný již jen toliko vyslovil, že žalobkyně, i kdyby jí svědčil titul k zaplacení dotace, smlouvu i tak porušila ve více bodech (rozpor s Plánem rozvoje, závažná změna projektu v průběhu jeho realizace, nedodržení schváleného rozpočtu, navýšení ceny vodojemu oproti původnímu Rozpočtu, stavba byla zkolaudována až v roce 2022, přičemž termín realizace byl stanoven do 31. 12. 2021), a proto by jí dotace stejně nemohla být vyplacena.
95. Z uvedeného však nevyplývá, že by žalovaný platnost výpovědi dovodil i z daných důvodů. Žalovaný jen konstatoval, že žalobkyni primárně nesvědčil nárok na poskytnutí dotace, jelikož osoba zúčastněná na řízení oprávněně vypověděla smlouvu o dotaci. To byl stěžejní důvod pro nevyhovění návrhu žalobkyně na uhrazení sjednané dotace. Další závěry žalovaný vyslovil již jen obecně nad rámec tohoto stěžejního důvodu pro neuhrazení dotace, přičemž žalobkyně se k nim v žalobě jen stručně vyjadřuje a polemizuje s nimi, avšak nijak

konkrétně je nevyvrací a bez dalšího je nezpochybnila. V každém případě, žalovaný uvedený názor k návrhu na vyplacení dotace vyslovil nad rámec stěžejního rozhodovacího důvodu o oprávněnosti výpovědi smlouvy. Nicméně i kdyby žalobkyně tyto závěry žalovaného vyvrátila, na stěžejním závěru o oprávněnosti důvodu pro nevyplacení dotace pro neexistenci právního titulu by to již nic nezměnilo.

VIII. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

96. Žalobkyně podala žádost o dotaci projektu, který byl v rozporu s Programem na podporu vodního hospodářství v Ústeckém kraji na období 2018 – 2025, spočívajícím v nesouladu s Plánem rozvoje vodovodů a kanalizací Ústeckého kraje. Žalobkyně proto porušila svou smluvní povinnost a poskytovatel dotace byl oprávněn smlouvu vypovědět. Městský soud se proto ztotožnil se závěry žalovaného, že poskytovatel dotace (osoba zúčastněná na řízení) oprávněně žalobkyni dne 24. 3. 2022 vypověděla smlouvu o poskytnutí investiční dotace ze dne 5. 5. 2020, č. j. KUUK/050346/2020. Další dílčí námitky soud neshledal důvodnými.
97. Na základě shora uvedených skutečností soud žalobu shledal nedůvodnou a jako takovou ji v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
98. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., dle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. S ohledem na to, že žalobkyně v řízení úspěšná nebyla, nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, kterému by jakožto úspěšnému účastníku řízení náležela náhrada nákladů řízení, soud tuto náhradu nepřiznal, neboť mu nad rámec běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly.
99. S ohledem na § 60 odst. 5 s. ř. s. soud osobě zúčastněné na řízení právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť jí žádnou povinnost neuložil a neshledal ani žádný důvod zvláštního zřetele hodný, pro který by bylo na místě tyto náklady přiznat.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 31. října 2024

JUDr. Jaromír Klepš v.r.

předseda senátu